

Aproximació a l'estudi del Cognom Graupera de Sant Andreu de Llavaneres (I^a Part)

Ferran Manau i Graupera

*Genealogista i Membre de la Societat
Catalana de Genealogia, Heràldica,
Sigil·lografia, Vexil·lologia i
Nobiliària*

Resum: Primera part de l'estudi genealògic del cognom Graupera. Origen etimològic del nom patronímic, i les diverses variacions fins arribar a la configuració actual. Acompanya l'estudi l'arbre de família.

Paraules Clau: Estudi, Guerau, Pere, Sant Andreu de Llavaneres, genealogia, etimologia.

Resumen: Primera parte del estudio genealógico del apellido Graupera. Origen etimológico del nombre compuesto por un patronímico, y las diferentes variaciones que con el tiempo se ha configurado. Acompaña el estudio el árbol genealógico de la familia.

Palabras Clave: Estudio, Guerau, Pere, Sant Andreu de Llavaneres, genealogía, etimología.

Abstract: First part of a genealogical study of Graupera' surname. Etymological origin of the name composed by a patronymic and several variations conformed along historical time. A study of the family tree is been incorporated.

Key words: study, Guerau, Pere, Saint Andreu de Llavaneres, genealogy, etymology.

Résumé: Première partie de l'étude généalogique du nom Graupera. Origine étymologique du prénom composé par un patronymique, et les différentes variations qui avec le temps se sont configurées. L'arbre généalogique de la famille accompagne l'étude.

Mots-clés: Etude, Guerau, Pere, Sant Andreu de Llavaneres, généalogie, étymologie.

Hom entén per genealogia, la ciència que estudia els parentius entre persones i llinatges dels quals s'investiga l'origen, les descendències i les aliances. L'anàlisi dels Graupera sempre m'ha interessat, no tan sols perquè és el meu cognom matern, sinó també pel seu origen. Resseguint les línies genealògiques i pels documents de família que s'han pogut consultar sabem que són originaris de Sant Andreu de Llavaneres (El Maresme), pagesos, i que sempre han estat propietaris de terres i cases, com ho indiquen els testaments i capítols matrimonials estudiats.

La sort que a l'arxiu parroquial de Sant Andreu de Llavaneres es conservessin tots els llibres de baptismes, casaments i defuncions des del segle XVI fins als nostres dies, i que els troncs dels Graupera restessin a la població, sens dubte ha facilitat tot aquest estudi. Sabem que a principis del s.XVI hi havia quatre branques cognominades Graupera, sense lligams de parentius propers en aquesta època, però resta investigar el segle XV mitjançant els arxius notariais de Mataró, que actualment són a l'Arxiu de la Corona d'Aragó. De Llavaneres estant, una branca s'establí a Mataró (els Graupera de la Roca), una segona va passar a la vila d'Arenys de Mar i les altres dues restaren a Sant Andreu de Llavaneres on amb el temps han sortit les conseqüents ramificacions.

Consultats els documents sobre els Graupera a l'arxiu Parroquial de Sant Andreu de Llavaneres, trobem que els primers documents que fan referència a aquesta família, són uns capítols matrimonials de data 13 de març de 1429, entre l'Antoni Vidal de Sant Genís de Vilassar i Joana, filla de *Gueraulis Petris* (Guerau Pere).¹ Un altre document lligat a l'anterior, és l'època per raó del dot feta per Antoni Vidal a favor de Joana, filla del matrimoni Guerau Pere i Antònia, difunts tots dos. En aquest document, també es fa referència al germà de la fadrina, de nom Barthomeu Guerau Pere.²

La informació que donen aquests dos documents, és força aclaridora referent a l'origen del cognom Graupera. Per una part trobem un cap de família que es diu Guerau Pere, o sigui dos prenomes junts formen un patronímic que vol dir Guerau fill de Pere; i per altra banda, el seu fill que es diu de prenom Barthomeu, a continuació hi figura Guerau Pere com a cognom. És el primer document trobat fins ara que usa aquesta grafia aglutinada per formar el cognom.

Possiblement, amb aquests documents estiguem davant la confirmació d'un fet que s'intuïa: que del patronímic Guerau Pere, es passa al cognom Gueraupere, més endavant evolucionat a Graupera. L'estudi etimològic del cognom Graupera, ens concreta que és un mot compost i a més dóna referència del seu origen i significat.

Etimològicament s'han derivat dues possibilitats: la primera possibilitat, és la unió simple dels dos cognoms: *Grau* i *Pera*. la segona possibilitat, és la unió dels noms de baptisme, *Grau* o *Guerau*, que era força comú en els segles IX al XII, i *Pere*.

De la transcripció dels diversos testaments del llinatge *Graupera* podem veure que en els segles XVI i XVII, l'escriuven *Gueraupere* (unes vegades juntes i d'altres separades), el qual ens indica que l'origen del cognom seria de la unió dels noms propis Guerau i Pere, que significaria, en el seu origen, Guerau fill de Pere. L'anàlisi etimològica del cognom extreta de diversos estudis publicats, la plantejarem tot seguit.

1. Arxiu Parroquial de St.Andreu de Llavaneres. Capítols matrimonials.

2. Arxiu Parroquial de St. Andreu de Llavaneres. REC 1.1.3 p.6

Graupera: Grafia aglutinada dels noms *Guerau* i *Pere*.

Graupera:³ Llinatge existent a Mataró, Sant Andreu de Llavaneres, Arenys de Mar, Olesa de Montserrat, València, etc.

Etimologia: nom compost dels noms *Guerau* i *Pere*.

Grau (Gerau, Guerau): nom d'origen germànic. De *Gairoald*, que significa “govern de la llança”. La forma *Grau* existeix també com a procedent del llatí *gradu*, “escaló”.

Grau: Des de molt antic en la nostra costa Mediterrània, *Grau* esdevingué la denominació de la desembocadura a mar o a un estany d'un riu, cosa que ja apareix en alguns itineraris dels segles IV al VI, també amb referència al Roine. En grec antic significa “escalinata”.

Grau = Guerau, Sant:⁴ Notem que aquest nom de sant advocat, sembla haver estat posat secundàriament, en certs casos, per la semblança d'un nom de lloc que se li assembla. El petit santuari de Sangrà, que ve de *Sanctus Gra (ti) anus*, avui l'han posat sota l'advocació de Sant Grau.

Guerau: nom propi d'home

Llinatge mallorquí, escrit generalment *Garau*

Etimologia: del nom propi germànic *Gairoald*

Pere: nom patronímic derivat del llatí *Petrus*. Nom de l'apòstol més important i primer Papa.

Variacions del nom

Fins entrat el s. XIX que no es va fer d'ús comú la utilització del segon cognom, era molt normal donar unes variacions al nom del cap de família, a altres persones com a l'esposa o algun fill o germà solter que continuava vivint a la casa pairal. Això ho trobem registrat en partides de defunció, testaments, capítols matrimonials, etc, que es feminitzen els cognoms del marit que passen a l'esposa o es varia l'ordre i la denominació quan es tracta d'un parent masculí.

La variació més freqüent, era la de l'esposa, doncs fins el s.XVII per matrimoni la dona perdia el seu cognom de fadrina per agafar el del marit. És a partir de la desfeta de Catalunya del 1714, quan imposant-se el nou ordre cada cònjuge es queda amb el seu cognom.

Grauet: Derivat diminutiu de *Grau* (*Guerau*)

Gueraula: Forma femenina de *Guerau*

Gueraulic: Nom d'home diminutiu de *Guerau*

Guerauló: Nom d'home diminutiu de *Guerau*

Aquest estudi no es considera ni tancat ni definitiu. Resta força camí per recórrer i molts documents i arxius per llegir i estudiar. Durant la fase que encara queda per estudiar, de ben segur que sortiran noves dades que ens ratificaran les actuals o bé, ens les aclariran o canviaran.

3. ALCOVER, Mn. Antoni M^a., *Diccionari Català-Valencià-Balear*.

4. COROMINES, JOAN, *Onomasticon Cataloniae*.

Testament de Sebastià Graupera. 19 maig 1567.

Arxiu parroquial de Sant Andreu de Llavaneres. Llibre testaments n.º. 262

Die XVIII mensis madii anno a Nativitate Domini M^o D^o
LXVII intra parrochia Sancti Andree de Llevanerys
En nom de nostre señor Deu Jesuchrist sia qui per la sua acostumada
clementia vol ningu pereschia ans tots los qui en ell tenen plena fe
y speransa salva y guarda y aporta en los goigs dels sants de paradís. Jo
Sebastià Garaupera, pagès de la parroquia de Sant Andreu de Llevaneres,
del bisbat de Barcelona, detingut de malaltia de la qual corporalment
tem morir, empero en mon bon seny, plena memoria e ferma loquela
estant, fas y ordon mon derrer testament en lo qual pos y elegesch
marmessors y de aquest meu últim testament executors Antich Garaupera,
Sebastià Garaupera, fills meus als quals e o a lo hu en absentia
del altre do plen poder que, si me sdevindra morir ans que altre
testament fassa, dits marmessors meus o lo hu en absentia o
deffecte del altre compleschian e executen com debaix trobaran
escrit e per mi ordenat. E, primerament y ans de totas cosas, la anima
mia a son altíssim creador comanant, vull y man tots los deutes lo die
del obit meu jo deure sian pagats de bens meus breument, sumaria
y de pla sens strepit ni figura de juy, segons Nostre Senyor Deu
e Senyor de la anima mia, axi com dits deutes e injurias se poran provar
o mostrar per testimonis e instruments o altres legitims documents.
Elegesch la sepultura al cos meu fahedora en lo cementiri de la iglesia
parroquial de Sant Andreu de Llavaneres, del qual só parroquià, e en
lo vas en lo qual los cossos de mos predecessors fonc stats soterrats.
E prenc de bens meus per anima mia, ço és, per lo cos present ters die novanal
e cap dany al cos meu fahedors [], volent e ordenant
que per anima mia per lo rector o vicari de dita parroquia me sia celebrat
un trentanari vulgarment dit de Sant Amador.
Item deix a quiscun marmessor meu per lo càrrec de la marmessoria
sinc sous 9 diners. Item deix an an Sebastià e a Johan Pau, fills meus, en cas de
casament cent lliures barcelonines per cada hu e que no sian demanats
de compta cosa ninguna. Item dex e man que na Joana, filla
mia, sia casada segons las altrás e segons poder de la casa. Item de
totas altrás leixas, ço és, de bassins e missas deix a coneguda de mos
marmessors. Item vull y man que en Bartomeu, fill den Pere
Muntalt, en cas que estiga en casa, vull que sia calsat e vestit com
a fill de casa e, si cas serà que se'n vulla anar, que sia pagat de sos
treballs haura fets. Tots los altres, emperò, bens meus, mobles
e immobles, haguts e per haver, hontsevulla sian, per a mi en qualsevulla
manera pertanguen o pertanyer pugan, ara o en sdevenidor acceptats,
aquells dels quals deg, als he restat, deix e promedesch an Antich
Garaupera, fill meu legitim y natural, instituhint dit Antich Garaupera,
fill meu, a mi hereu universal, si lo die del òbit meu viurà y hereu
meu esser volrà e, si lo dit Antich Garaupera lo die del obit meu
no viurà o viurà y hereu meu no serà o serà e après morrà

quant que quant sens infants legítims y naturals o ab tals ningú
dels quals pervingués a edat de fer testament, en tal cas substituesch y a ell e a my
hereu universal fas Sebastià Garaupera, fill meu legitim
y natural, com és dit de dit Antich Garaupera, fill meu
legitim y natural, per mi en primer lloch a mi hereu instituesch
e aprés substituesch y a mi hereu universal fas
Johan Pau Garaupera, fill meu legitim y natural, a totes
sas voluntats de ell y dels seus liberament fahedoras.
E aquesta és la mia última voluntat la qual lloo y fermo
e vull vàlega per dret de testament e, si no valia o valer no
podia per dret de testament, vull valega per dret de codicil o
nuncupatiu o per altra qualsevulla derrera voluntat com
millor tant de dret com de consuetud valer e tenir puga,
revocant e anul·lant [...] y haver vull
tots y sengles testaments e altrs qualsevulla derreras voluntats
per mi fets y fetas en poder de qualsevulla notaris
o personas e vull valga tant solament lo present meu
testament, ordenant que de aquesta mia ultima voluntat
se fassan o fer pugan tants originals testaments translats
e clàusulas quants ne seran demanats per aquells qui
en aquell tindran interès. Actum est hoc in parrochia
Santi Andree de Llevaneriis, diocesis Barchinone, die decimonono
mensis madii, anno a Nativitate Domini millesimo quingentessimo
sexagesimo septimo Sig+num Sebastiani Garaupera, testa
toris predicti, qui hoc meum testamentum laudo et firmo.

Testes vocati et a dicto testatore rogati huius
testamenti sunt Michael Cabanyes et Petrus Beren-
guer.

Testament d'Antich Graupera. 4 d'agost de 1581
Arxiu Parroquial de Sant Andreu de Llavaneres, llibre 1 foli 38

En nom De nostre Sr^o. Deu Jesuchrist sia y de la gloriosa
y humil Verge Maria, mare sua, y de tots los sants y santes
de paradís Amén. Jo, Antich Guerau Pere pagès de la parrochia
de Sanct Andreu de Llavaneras bisbat de Barc^a., fill llegítim
y natural del senyor en Sebastià Guerau Pere y de madona
Joana Guerau Pere, de aquell muller, tots defuncis, tots de la
dita parrochia de Llavaneras, detingut de infermitat corporal
en lo llit, de la qual tem morir per la incertitut de la vida
humana, estant emperò en mon bon e ple seny, ferma e íntegra memò-
ria y firma lloquella, lo meu fas y ordén testament o dar-
rera voluntat mia, en y ab lo qual fas y ellegesch marmasors
y de aquest meu darrer testament executors madona Eleonor
Gueraupere muller mia y an en Pau Gueraupere, fill meu, y al senyer

en Pere Valls, de Sant Vicent de Llevaneras, cunyat meu, e l'actió de ells in solidum en absència o defecte del altro o altres de ells qui no y voldrà o no y pora entrevenir ab plé y bastant poder de com-
-plir y executar las cosas per my debaix ordenades y disposades:

Primerament y abans de totes cosas, vull y man que tots los deutes, que al dia del òbit meu jo deuré, sien pagats he totes les injúries a restitució de les quals jo seré tingut y obligat sien esmenades de mos béns, incontinent lo òbit meu seguit, breument, simplement, sumaria-
-ment y de plà, sens estrèpits ni figura de juy, la sola veritat del fet atesa, segons fos a la anima y segons los dits deutes he iniuries millor mostrar e probar se podrà per testimonis, alba-
-rans, instruments o altres legitims documents, la consiència dels dits marmassors meus sobre asò encarregant.

Elegesch la sepultura al cos meu faedora en la església parrochial de Sant Andreu de Llavaneras, la qual sepultura vull me sia feta bé y degudament, sens pompa, a tota salut y repòs de la mia ànima, a coneguda dels dits marmassors meus y [] vull sia despés de mos béns, lo que als dits marmassors meus aparaxerà

Prench de mos béns, per la ànima mia sepultura faedora, legats pios deu lliures, moneda barcelonesa, de les quals vull que sien pagats tots los gastos y despeses de la dita mia sepul-
-tura ters dia y cap de any y pagats los legats pios devall escrits Y, si res y sobrarà, vull sie distribuït per los dits marmassors meus en celebració de misses o altres pios sulfragis celebra-
-dors per salut y repòs de la mia ànima y dels dits pare y mare meus y de tots los fidells difunts en la església de Sant Andreu de Llavaneras y, si res y faltará, vull que dels al-
-tres béns meus y sia fet bo y degut compliment.

Item, vull y man que, per salut y repòs de la mia ànima y de tots los fidells difunts, incontinent lo òbit meu seguit, me sie dit y celebrat un trentenari de misses, vullgarment dites de Sant Amador, en la dita església de Llavaneras, per lo rector ho son vicari e per caritat vull sie donat lo acostumat o per aquell sie donada la charitat acostumada.

Item, vull y man que de mos béns me sia celebrada una missa, en lo altar de Nostra Senyora de dita església, cada setmana durant un any, y que me sia celebrada, per tal dia com serà lo meu òbit o jo me sdevindrà a morir, per lo rector o preveres, que aleshores en dita parrochia residiran.

Item, vull y man que de mos béns sie donada caritat a quiscun bassí que acostuma anar en dita església de Sanct Andreu de Llavaneras, per amor se Déu, un sou, e assò una vegada solament.

Tots los altres, emperò, bèns meus, mobles e immobles, aguts y per aver, veus, drets y actions meus ha ountsevulla que sien y en qualsevol specia o linatge consistesquen y que a mi se pertanguen y especten pertanyeran y espectaran, ara sea o en lo sdevenidor, en qualsevol parts, y per qualsevol rahons, drets, titols o causes y sens, emperó, periudici del usdefruit, deix y atorch an en Pau Gueraupere, fill meu y de la dita Eleonor Gueraupere, muller mia, instituint lo dit Pau, fill meu, a mi hereu universal, si al dia del òbit meu viurà y ha my hereu ésser volrà e, si per cas lo dit Pau fill meu al dia del òbit meu no viurà o viurà y a mi hereu no serà, per so que no volrà o no porà o hereu meu serà, mes morrà après, quantquant sens infant o infants legitims y naturals y de legítim y carnal matrimoni procreats, en los dits casos y quiscun de aquells instituesch al dit Pau fill meu y a mi hereu universal instituesch an en Jaume Gueraupere, fill meu y de la dita Eleonor Gueraupere, muller mia, si aleshores viurà y a mi hereu ésser volrà, cas no viurà o viurà y a mi hereu no serà, per ço que no volrà o no porà o hereu meu sens mes morrà en pupillar edat o après, quantquant sens infant o infants legitims y naturals y de legítim y carnal matrimoni procreats, en los dits casos y quiscun de aquells substituesch al dit Jaume, fill meu, y a mi hereu universal instituesch al pòstum que dita Eleonor Gueraupere, muller mia, ara porta en lo ventre y està prenyada, si mascle serà en lo modo susdit de n Pau y de n Jaume y, si per cas no serà mascle, substuesch al dit Jaume, fill meu, [...] taxats y a mi herevas universals a totes mes filles, de grau en grau, si casades no seran y, si per cas totes seran casades, en tal cas y quescú de aquells substituesch aquelles y a mi hereu universal instituesch al nen Pere Gueraupere, alias Llull, fill meu y de la dita Eleonor Gueraupere, muller mia, en lo modo susdit dels fills y filles meus, si alesores viurà y a mi hereu ésser volrà y, si no viurà a sos fills y filles legitims i naturals y de legítim i carnal matrimoni procreats, primer als mascles y après a les fembres, discorrent del primer fins al darrer inclusive, servat entre ells ordre de primogenitura e, si per cars lo dit Pere Gueraupere alias Llull, fill meu, moria quantquant sens los dits infantes o infant o ab dits infants, los quals après tots morrissen, sots la dita forma en los dits casos y quiscún de aquells, substituesch al dit Pere, alias Llull y a sos infants y a mi hereva universal instituesch a en y a mi hereva universal a madona Elisabet Ginastera de Montnegre, filla mia, si alesores viurà E, si no viurà a sos infants legítims y naturals y de legítim y carnal matrimoni procreats, primer als mascles y après a les fembres, discorrent del primer fins al darrer inclusive, servat entre ells ordre de primogenitura e, si per car la dita Elisabet, filla mia, morrà, quantquant sens los dits infants o infant o ab dits infants, los quals après tots morrissen, sots la dita forma en los dits casos y quiscún de aquells, substituesch a la dita Elisabet, filla mia, y a sos infants y a mi hereua universals a na Antiga,

y après a na Eulària u després a na Paula, fillas mias y de madona Eleonor Gueraupere, muller mia, de grau en grau etc. tenen en lo modo susdit de madona Elisabet Ginastera, servant entre elles ordre de primogenitura a totes ses lliberas voluntats y defallint tots mos fills y filles sens infants, com damunt és dit, fas hereu o hereus universal o universals al o als més pròsinschs de mon linatge, servant entre ells lo ordre susdit de primogenitura, preceint los mascles les fembres, a totes ses lliberas voluntats.

Mes avant do y asigne, en tudors y, en son cars, curadors, y lloch y temps a les persones y béns dels dits fills y filles meus, lo senyor en Barthomeu Valls, sogre meu y pare de dita Eleonor, muller mia, y lo senyer en Sebastià Gueraupere, germà meu abitant en la villa de Materó, y lo senyer en Pau Gueraupere, àlies Sala, germà meu, habitant en la parrochia de Llavaneras, los quals les persones y béns dels dits fills y filles mies regresaven, governen y administran y aquells de bones pràctiques instituesquen, segons jo de ells plenament confie, pregant y encarregant a ells, dits curadors meus assignats, que, en tot lo que toque, farà, axí en la collocatió de mos fills y filles, com encara en la administratió de la mia heretat y béns, als quals com més caramente prech sien y vullen mirar tot lo que més convindrà ésser bé y útil dels dits fills y filles meus.

Revocant, cassant y amillant ab lo present meu testament tots y qualsevol altres testaments o altres qualsevol spècies de ulti, per mi fins al dia present fets y fermats, en poder de qualsevol notari, encara que en aquells fossen oposades paraules derogatòries, de les quals ab lo present meu testament se aguès de fer expressa mentió, car de les dites paraules derogatòries y de las derogatòries, encara de aquelles expresament [...] e vull la present mia última voluntat a totes les altres prevaler.

Aquesta és la mia darrera voluntat la qual vull que vàlega per dret de testament, codicils, nuncupatiu o per altra qualsevol spècie de última voluntats, per la qual millor de dret valer y tenir porà e de la qual, òbit meu seguit, vull ne sien donats y lliurats al hereu, legataris y altres persones, que y tindran interés, tants originals, testaments, clàusules y transsumetes, quants ne seran demà-nats y al notari devall escrit apparra.

Actum est hoc [...] mansum Gueraupere parrochie Sancti Andree de Llevaneras, Barchinone diocesis, die quartto mensis augusti anno a Nativitate Domini millesimo quingentesimo octuagesimo Primo. Sig + num Antici Gueraupere, testatoris predicti, qui hoc testamentum, quod est ultima mea voluntas mea, laudo, concedo et firmo.

Ferran Manau i Graupera

Testes vocati et rogati firme huius mei testamenti sunt
Jacobus Sala, agriculus dicte parrochie de Llevaneres, et Jo-
-annes Petrus, oriundus regni Francie, loci Santi
Gauduntis, diocesis Comengensis,

*Testament d'Elionor Graupera Valls. 2 de març de 1608.
Arxiu Parroquial de Sant Andreu de Llavaneres. Llibre 2, foli 62*

En nom de Nostre Sr. Déu Jesuchrist sia y de la gloriosa
y humil verge Maria, mare sua, y de tots los sants y santes
de paradís. Amén. Jo Eleonor Garau Pere, vídua relict
del “quondam” senyor en Antich Garau Pere, pagès de la parròquia de St.
Andreu de Llavaneras, bisbat de Barc^a., y estant malalta;
emperò, per la gràtia de Déu ab mon bon enteniment sana y bona
memòria y paraula, lo meu fas o ordén testament o darrera
y última voluntat mia y ab lo qual fas y ellegesch mar-
-masors y de aquest meu darrer testament executors al senyor
Antoni Valls, de Sotarriba, mon nebot, pagès de la parròquia de St. Vicens
de Llavaneras, y al senyer en Jaume Sala, pagès de la parròquia de St.
Andreu de Llavaneras, mon cunyat, a tots dos o al hu in solidun
qui no y volrà o no y porà entervenir ab ple y bestant poder de
poder complir las cosas per mi debaix ordenadas. Primerament
y abans de totes cosas, vull y man tots los deutes, que lo dia
del meu òbit jo daurer y totas las injúrias a restitució, de las quals
jo seré tinguda y obligada sian esmanadas de mos béns, en con-
-tinent lo meu òbit seguit, breument, simple y de pla sens strè-
-pit ni figura de juy, la sola veritat del fet atesa, segons fos de la
ànima y segons que los dits deutes amostrar o provar se poran,
per albarans actes o testimonis de persones dignas de [...],
la consièntia dels dits marmassors sobre asò encarregant.

Elegesch la sepultura al meu cos fahedora en lo sementeri
de la parròquia de St. Andreu de Llavaneres, en lo vas o túmol
de la casa de mon marit, a on dit mon marit està enterrat y los meus
perdecessors fon exits de la casa de mon marit, la qual sepultura
vull me sia feta bé y degudament, a tota salut y repòs de la mia
ànima, a coneguda dels dits marmassors meus. Prench me, per la mia
ànima, vint y sinch lliures, moneda de Barcelona dich 25 lliures, y aquestas que
serveSCAN per lo dia del enterrar, missas del endemà, novena y cap d'any
y un trenenari de St. Amador y vull ser distribuïdas en la parròquia de St.
Andreu de Llavaneres, a on geu lo meu cos. Item, vull que de ditas
vint y sinch lliures me sian ditas y celebrades sinch missas baxas als
altars privilegiats apparra a mos marmassors, y que sian donats sinch reals
de caritat y assí per una volta tant solament. Item, dex an en Bartomeu
mon fill y del dit Antich Garau Pera mon marit, un parell de llansols. Item, un parell
de tovallolas. Item, unas stovallas. Item, uns xugamans. Item, dex a na
Antiga Noguera, mia filla y dels dit Antich Garau Pere mon marit,

lo meu mantell y tots los altres, emperò, béns meus, drets, béns y accions mias, a unsevilla que sian y en qualsevol specie que consistescan; deix y atorch an en Pau, fill meu y del dit Antich Garau Pere mon marit, y al dit Pau Garau Pere hereu universal instituesch y a totas sas líberas voluntats y aquest és lo meu darrer testament o darrera y última voluntat mia, lo que vull vàlega per testament, codicíl o testament nuncapatiu o per tota aquella darrera y última voluntat, que millor voler y tenir de dret porà, del qual lo meu òbit seguit, ne sian lliurats tants trasllats quants en sian demanats, la substantia del fet en res no mudada, y ab aquest testament anullo tants y quants en agués aquest fets fins a la present jornada si alguns ne auré fets.

Actum est hoc in parrochia Sancti Andreae de Lavaneris, diocesis Barchinonensis die secunda mensis martii, anno a Nativitate Domini millesimo sexcentesimo octavo.

Si+gnum Eleanor Garau Pera, testatoris predictae, que hoc meum testamentum, quod est última voluntas mea, laudo, firmo e juro.

Testes vocati a dicta testatrice et ore proprio rogati huius mei testamenti sunt Bartolomeus Baranguer et Bartolomeus Muntalt del Bosch omnes cultores parroquiae Sancti Andrei de Lavaneris, diocesis Barchinonensis.

*Inventari general dels béns de Pau Graupera.
Arxiu Parroquial de Sant Andreu de Llavaneres. Inventari nº.52*

Die quarta mensis decembris, anno a Nativitate Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo quinto in par^{ra} St. Andree de Llavaneris, diocesis Barchinonensis

Inventarius seu repertorius bonorum, quondam, Pauli Garaupera, agricola, suptum ad instantiam et requisitionem Elizabethis Garaupera, viude relicte dicti Pauli Garaupera, pro conservatione suorum iurium et ut usufructuarie dictorum bonorum, ut constat in suo ultimo et valido testamento, facto, ordinato et firmato in posse notarii infra scripti, die 4 mensis novembris proximi preteriti, et ad tollendam omnem suspicionem et fraudem etc.

Et Primo fuerunt inventa totas aquellas casas, dit lo mas Garaupera de Cattà, ab tota sa gleba, horts, vinyes y diferents arbres. Trahen portes a mix die, ço és, lo portal major rodó de pedra picada, ab ses portes de alba, ab tota la ferramenta y l'altre portal de la establa quadrat, ab una porta que es tanca ab barra.

Dins la entrada:
Primo una taula de pi, ab dos banchs de alba de petjas usat.

Item, una cadira comuna de couro.

Item, una romana que s'hi pesa duas robas y deu lliures.

Item, una bota de una càrrega, de sota la scala, ab un poch de vinagre.

Dins la cuina:

Primo una pastera de alba de tomba, ab dos calaxos y tots sos adresos.

Item, una caixa farinera buida dolenta.

Item, un escont y taula de pi usat y altre sens taula.

Item, una caldera de tres barralons, altre de un barral y altre petita, totes usades y dos olles de aram usades. Item, dos llumaner.

Item, tres paellas de aram usades y un caso de aram usat.

Item, una copa de tenir foch de aram y un escalfador de llit.

Item, una graxonera de aram usada gran y una xica.

Item, tres plates de estany y sinch dotzenes de plats, ço és, set un poch mes aventenyats quels altres y una escudella de partera de estany.

Item, tres ferrus de foch, uns petits altres mityansers, altres mes grans, pala de foch furuy y un ast y altre trencat.

Item, una sort de terrisa, ço és ollas plats y escudillers.

Dins al seller:

Primo un cup de roura ensercolat brascat de pots [*potes*] ab sa axeta de fusta detinguda de sexanta càrregas ab dos banchs.

Item, una prempsa nova ab son banch de pedra y duas vellas la una ab banch de pedra, l'altra de fusta ab tots sos guarniments.

Item, una bota de cadira de coranta fins a coranta sinch plena.

Item, una bota de trenta càrregas plena.

Item, altra bota de vint y sinch càrregas plena.

Item, altra bota de vint y quatre càrregas plena.

Item, altra bota de vint càrregas plena.

Item, deu botas de onze barrals plenas, totes usades.

Item, duas mitjas botas y una de una càrrega, plenas usades.

Item, tres cubells, dos de fer oli y altre per la bugada.

Item, un ambut rodó ab son canó de ferro. Item, un parell de barrals usats.

Item, nou portadoras usades. Item, tres axetas de coure usades dos de mityanseras y una de gran.

Item, uns alambins de aram y son capell de plom y una casa de aram.

Item, deu axades usades amb sos mànechs, quatre magalls de punta y un de pala y punta, quatre xapas, dos magalls de tall, una magalla, duas xubridoras, quatre magallons y tres podadoras dolentas.

Dalt a la sala:

Primo una taula de tisora ab sos banchs usats.

Item, altra taula llarga ab un banch llarch usat.

Item, tres cadires cumunas usades.

Item, un cofre sens pany ni clau; dins y ha una sort de vidra.

Item, una caxeta sens pany ni clau buida dolenta.

A la Cambra de sobre la cuina:

Primo un llit de pilars guarnit, ab ses cortines lleonades de filampua usat, ab sa màrfaga, matalàs, llansols, flasada y travaser y devant de llit tot usat.

Item, tres caxas, les dues de tall de monja ab sos panys y claus, dins las quals hi ha, ço es a la una alguns astes y a l'altra la roba de vestir de la viuda y fills y l'altra xica ab pany y clau, dins la qual y ha pansas.

A la cambra sobre l'estable:

Primo un llit de pilars, ab quartintge de drap de casa dolent, sa màrfaga, matalàs llensols, flasada y quatra coxins ab ses coxineres y devant llit.

Item, un cofre ab son pany y clau, dins lo qual y ha sis llansols de esto-pa usats, nou axugamans, quatre tovalles, tot de servisi.

Item, altre cofre ab pany y clau, dins és lo següent, ço és, dos llansols guarnits de bri usats y mitja dotsena de camisas novas de dona de bri de lly, dues dotzenas de tovallons usats y una dotzena de nous, que estan en pesa, sis tovalloles de clau, tres axugamans, tres esto-vallas, dos llargas, unas encotonadas, altres sens cota, unas de bufet enco-tonadas. Item, un brial de xamallot blau guarnit.

Item, tres colleres de plata, un clauer, una canaleta de astox de plata, unas arracadas, un aguller y un fil de tres palms de perles, un anell dor de creu de comanador.

A la cambra del cap de la escala:

Primo dos llits, un ras ab sa màrfaga, un matalàs y traveser, flasada y llansols, altre de pots [*potes*] y banchs ab sa màrfaga, llansols, traveser y flasada.

Sobre el seller a la primera instància:

Primo un cofre ab son pany y clau, dins y ha vint lliures de bri de cànem y una roba de estopa sens filar.

Item, tres peus de debanadora, dos de ferro, un de fusta y unas debanadoras de fusta.

A l'altra instància:

Primo un llit de pots [*potes*] y banchs ab una màrfaga.

Item, un cofre y una caxa sens clau ni pany, dins lo cofra y ha alguna roba dolenta, a la caxa faves escaldades.

Item, una mitja cortera, un mix corta y una gerra de tenir oli ab son trahedor y ambut de planxa.

Item, se troba tenir les terres baix designades.

Primo la vinya de las astiras detinguda setanta homens cavadura, situada al terme de St. Vicens, yunt ab un tros de herm.

Item, la vinya a la creu detinguda de vint homens, situada al terme de St. Vicens.

Item, la vinya dita Rocaferrera cavadura de quinze homens, situada en la parròquia de St. Vicens.

Ferran Manau i Graupera

Item una pessa de terra herma, nomenada el Rodolell, detinguda de vint homens cavadura, en lo terme de St. Vicens.
Item, altra dita la plana que es conrhoa de sembradura dos corteras. *Hec autem bona et non plura etc.*

Testes Bernat Dalmau y Juan pau Dalmau

Dicto die
la dita Elizabet Garaupera, viuda, pren en comanda lo present inventari y promet donar ne raho y compte sempre serà convenient y nessesari sots obligatió de sos béns y axí ho firma y jura.

Testes supradicti

Partida de casament de Francesch Graupera amb Eulàlia Llull el 16 d'agost de 1684.
Llibre de matrimonis. Arxiu Parroquial de Sant Andreu de Llavaneres.

Als setse de agost del any mil sis cents vuytanta quatre foren sposats per paraules de part Francesch Graupera, fadrí, pagès, fill legítim y natural del *quondam* Joseph Graupera, també pagès, y de Magdalena, de aquell muller, vivint de una, y Eulàlia Llull donsenlla filla legítima y natural de Antoni Llull, pagès y Teresa, de aquell muller tots vivents, y de la present parròquia de St. Andreu de Llevaneras, Bisbat de Barcelona ab assistència del Rt. Antoni Boans, presbíter, residint en Vilassar, de llicència del Rt. Jaume Pons, presbíter y Rt. de la dita parròquia essent presents per testimonis Isidre Llibre, pagès, y Jaume Ferrer, sastre, fadrí, tots habitants en dita parròquia, per lo qual matrimoni perceberen bulas de Sa Santedat per ésser parents en quart grau de consanguinitat. Oyeren missa de benedicció.

Partida de casament de Francesch Graupera amb Margarida Graupera de la Roca el 29 de març de 1695.
Llibre de matrimonis. Arxiu Parroquial de Sant Andreu de Llavaneres.

Als vint y nou del mes de mars del any mil sis cents noranta y sinch fonch esposats en la present parròquia Francesch Graupera, viudo deixat de la *quondam* Eulàlia Graupera y Llull, pagès de la present parròquia, fill legítim y natural de Joseph Graupera y Magdalena, muller de aquell, ab Margarida Graupera de la Roca, donzenlla, filla legítima y natural de Jaume Graupera, treballador de la mateixa parròquia, difunt y de Anna, muller de aquell, vivint, ab assistència del Rt. Thomàs Figueras, vicari de la dita parròquia, essent per testimonis Hyeronim Segarra y Ventura Cabot, tots de Llevaneras.

Partida de casament de Joseph Graupera amb Franceschca Major,
el 28 de febrer de 1719.
Llibre de matrimonis. Arxiu Parroquial de Sant Andreu de Llavaneres.

Als vint y vuit del mes de mars del any mil set cents y denou en la parròquia de St. Andreu de Llevaneres, bisbat de Barcelona, fonchs celebrat matrimoni per paraules de

part entre Joseph Graupera, fadrí, pagès fill legítim y natural de Francesch Graupera, pagès, de la parròquia de St. Andreu de Llavaneres bisbat de Barcelona, y de Eulàlia, muller sua, difunts de una part ; y Francescha Major, donzella, filla legítima y natural de Francesch Major, pagès de dita parròquia y de Maria, muller sua, vivints, de part altra. Assistí al dit matrimoni lo rector Carlos Plan-tí prevere y rector de la parròquia del Capítol del present bisbat, de llicència del rector Anton Ignasi de Poch y rector de la present iglèsia, foren presents per testimonis Andreu Trias, argenter y pagès de la present parròquia y Joan Bruguera, fadrí, de la ciutat de Mataró.

Partida de naixement d'Isabel Paula Mir.

Llibre N^o1 "Baptismes i Matrimonis 1601-1644" sense foliar, n° 17. Arxiu Diocesà de Barcelona.

Item mes, buy que contam lo vint y sis dies del mes de abril del sobre dit any de la Nativitat de Nostre Senyor Deu Jesuchrist mil y siscents y deu, fou beteja-da a la present isglèsia de St Andreu de Vallgor-guina per Simon Colomer, curat de aquella, una filla de Toni Mir, alias Castellar, pagès de la dita parròchia, i de Antigua, muller sua; foran padrins Miquel Llumell, pagès y balle de la mateixa parròchia, y Isabel Paula Gurri de la parròchia de Teyà, bisbat de Barcelona; fou-li posat per nom Isabel Paula.

∞ Casament. Testament. 1 Primer matrimoni i fills. 2 Segon matrimoni i fills.
v vers el. d c ∇prés de

* Aclariment: aquest arbre genealògic pertany a la línia directa de Ferran Manau i Graupera

Ferran Manau i Graupera

